

Mala reacció a la qüestió social

BORJA VILALLONGA
Director

El malestar social a Europa passa factura. L'hegemonia neoliberal sorgida de l'esfondrament del bloc comunista va deixar pas a un triomfalisme de mercat que s'ha acabat enrunant. Els exercits d'experts de l'objectivitat liberal i la confluència neoliberal de tots els partits majoritaris i de Govern occidentals han acabat desposseint molts sectors de les classes populars. La gran recessió ha accelerat aquesta desposseïó social. Aquí ha germinat la llavor de l'extrema dreta populista. És una història simple i simplista que encara avui genera perplexitat il·lustrada neoliberal.

Els resultats de tot plegat són visibles. Les democràcies voten i voten diferentment: contra les elits, els experts i l'hegemonia neoliberal de mercat. L'auge del populisme vertebrava nous discursos. Aquests discursos no s'entronquen tots amb una nova (o vella) esquerra. El populisme triomfant avui poa d'una dreta il·liberal, extrema i recupera part d'una retòrica del feixisme. Estem vivint una transició: de la fi de la història, a la guerra contra el terror, al populisme.

Les societats occidentals havien obliterat ràpidament la qüestió de classe, però no van fer net ni de racisme ni xenofòbies diverses —més enllà de les grans proclames líquides de les elits neoliberals—. Les classes populars, doncs, van quedar òrfenes de discurs polític i a la mercè de la depredació ideològica. Res no exemplifica millor aquesta fallida que veure antics feus del Partit Comunista Francès convertits en feus del Front National de Le Pen.

El ferment de la construcció d'una extrema dreta i un feixisme socials s'erigeix, ahir com avui, com un moviment popular disposat a apel·lar al proletariat per anorrear-lo en nom del patriotisme i d'una segregació racista de l'immigrant (o el "paràsit ètnic"). El discurs nativista que comença a penetrar amb força la política generalista europea n'és l'exemple més dramàtic.

L'esquerra ha aconseguit de fer forat en la crisi del neoliberalisme. Arriba tard i llastada per l'herència soviètica. En la mateixa crisi de l'esquerra, la seva abraçada a les *polítiques d'identitat* l'ha allunyada de la qüestió de classe. Avui l'esquerra es reconstrueix en la generació dels *millennials* i rellança socialisme i marxisme per a un món esberlat. Bernie Sanders va ser el primer intent de construir un socialisme populista. En vindran més. Caldrà veure quina reacció oferirà el neoliberalisme en aquest combat ideològic per vèncer l'extrema dreta.

La Galeria

- 71 LITERATURA | Manuel Lillo
Entrevista a Jordi Amor
- 72 LITERATURA | J.D. Bezsonoff
L'esquimal sentimental
- 73 MÓN EDITORIAL
- 74 LITERATURA | Lluís Bonada
L'estudi de la nostra passió pels sonets de Shakespeare enriqueix la reedició de les versions de Gerard Vergés
- 75 MÚSICA | Xavier Aliaga
Pau Vallvé: el desfermat home-orquestra
- 76 CINEMA | Àlex Gorina
Mort i resurrecció
- 77 TELEVISIÓ | Toni de la Torre
'American Gods'
- 78 TEATRE | F. Foguet i Boreu
Fantasies masculines
- 79 ART | Ricard Mas Peinado
Somriure sota les bombes?
- 80 ART | Pere Antoni Pons
La rica heterogeneïtat de l'expressionisme abstracte
- 81 GASTRONOMIA | J. Fàbrega
Lidl, catalanofòbic?

Buj, Germán Caballero, Miguel Lorenzo, Salvador Llosà, Eva Máñez i Jordi Play
Disseny: Ana Vanesa Prieto
Disseny de la portada: Toni Payà
Foto de portada: Jordi Borràs
Publicitat i promoció: Salva Martínez (València) Tel.: 963 535 100
Gemma Garrido (Barcelona), Tel.: 932 384 262.
Administració: Pilar Martí
Fotomecànica i impressió: Rotimpres Aiguaviva (Gironès)
Dipòsit legal: V-853-1984

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.